

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 343/25
12.6.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Душанке Ђорђевић, председника већа, Јелене Шкулић и Душана Агатоновића, чланова већа, уз учешће саветника Јелене Каличанин Војновић, као записничара, у кривичном предмету **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, одлучујући о жалби јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Обреновцу Кт.бр.162/24 од 06.03.2025. године и жалби браниоца окривљеног ББ, адвоката Небојше Перовића, изјављеним против пресуде Основног суда у Обреновцу К.бр.205/24 од 12.12.2024. године, у седници већа одржаној у присуству браниоца окривљеног ББ, адвоката Небојше Перовића, присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Лазића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, уредно обавештеног окривљеног ББ и уредно обавештеног браниоца окривљеног АА, адвоката Сање Филимоновић, дана 12.06.2025. године донео је следећу

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Обреновцу и жалба браниоца окривљеног ББ, адвоката Небојше Петровића, па се пресуда Основног суда у Обреновцу К.бр.205/24 од 12.12.2024. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу К.бр.205/24 од 12.12.2024. године окривљени АА и окривљени ББ су оглашени кривим због извршења по једног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ. Суд је окривљеном АА због извршеног кривичног дела изрекао условну осуду којом је утврдио казну затвора у трајању од 10 месеци и истовремено одредио да се казна неће извршити уколико окривљени у року провере од 4 године не изврши ново кривично дело, те да ће се у случају опозива условне осуде у изречену казну затвора урачунати време проведено у притвору. Према окривљеном АА је одређена мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге кокаин, нето масе 14,06 грама. Због извршеног кривичног дела суд је окривљеном ББ најпре утврдио казну затвора у трајању од 8

месеци, а затим је на основу одредбе члана 67 став 3 КЗ опозвао раније изречену условну осуду која је окривљеном ББ изречена пресудом Основног суда у Обреновцу К.бр.323/22 од 06.12.2022. године, којом је због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, окривљеном утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци са роком провере од 2 године, те је ову казну затвора у трајању од 6 месеци узео као утврђену, а даљом применом одредбе члана 60 КЗ је окривљени ББ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године у коју ће се урачунати време проведено у притвору. Према окривљеном ББ изречена је мера безбедности обавезног лечења наркомана за које је одлучено да ће се извршити у заводу за извршење казне или одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем али не дужи од 3 године, а према окривљеном је изречена и мера безбедности одузимања предмета опојне дроге кокаин нето масе 4,40 грама. Окривљени су обавезани на плаћање судског паушала у износу од по 5.000,00 динара и на солидарно плаћање трошкова кривичног поступка у износу од 153.961,80 динара.

Против ове пресуде благовремене жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Обреновцу због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и неправилне одлуке о кривичној санкцији, при чему из садржине произлази да се тужилац у односу на окривљеног АА жали због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а пресуду у делу који се односи на окривљеног ББ спори због висине одмерене казне, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду, окривљеног АА огласи кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2 КЗ и изрекне му казну затвора у трајању од 3 године и меру безбедности одузимања предмета, а окривљеном ББ због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, утврди казну затвора у трајању од 1 године, опозове претходно изречену условну осуду и казну затвора у трајању од 6 месеци узме као утврђену и окривљеног ББ осуди на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 4 месеца, те према окривљеном изрекне меру безбедности одузимања предмета опојне дроге или пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Небојша Перовић из свих законских разлога са предлогом да Апелациони суд у Београду пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Одговор на жалбу јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Обреновцу су поднели браниоци окривљеног АА, адвокати Сања Филимоновић и Александар Лазић, оспоравајући наводе у изјављеној жалби са предлогом суду да је одбије као неосновану.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.382/25 од 24.04.2025. године изнео предлог да Апелациони суд у Београду усвоји као основану жалбу јавног тужиоца и пресуду преиначи на у тој жалби предложен начин или пак пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, а да жалбу браниоца окривљеног ББ, адвоката Небојше Перовића одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, окривљеног ББ и браниоца окривљеног АА, адвоката Сање Филимоновић, те у присуству браниоца окривљеног ББ адвоката Небојше Перовића и присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Лазић Александра, на којој је размотрио списе, заједно са ожалбеном пресудом и изјављеним жалбама и одговором на жалбу, пресуду је испитао у смислу одредбе члана 451 ЗКП, у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, имајући притом у виду и наводе јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду из цитираног поднеска, нашао:

-жалбе су неосноване.

У жалби јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Обреновцу се пресуда спори у делу одлуке којом је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, те се понављају наводи из првостепеног поступка, и износи теза о томе да се у радњама окривљеног стичу елементи кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2 КЗ, за који је оптужницом и терећен. Наиме, у жалби се истиче да је код окривљеног пронађена опојна дрога кокаин у количини од 14,06 грама која је била спакована у 27 мањих ПВЦ кесица, па ако се има у виду одбрана окривљеног да кокаин конзумира викендом и за једно вече потроши 3,5 грама, то следи да му је 10,5 грама потребно за један викенд, па количина која је код њега пронађена не може да задовољи потребе ни два викенда, а камоли цео месец, чиме се одбрана окривљеног да је предметну количину опојне дроге купио како би задовољио своју месечну потребу, неуверљива и нелогична. У жалби се указује да је “проблем суда” то што информатичар суда није успео да отвори гласовне поруке у телефону окривљеног, будући да је тужилац извршио увид у исте. Из садржине мобилних телефона и гласовних порука како окривљеног АА тако и окривљеног ББ, односно из њихове међусобне преписке, а и из преписке са другим лицима, као и других гласовних порука, следи да се у њима помиње нешто бело, зелено, да нешто треба да стигне, да неко покрива њихово село, узорци нечега, новац, поруцбине, неко упозорава на инспектора у Баричу, окривљени АА треба неком да потера 2 “бупа”, следом чега је овим доказима према ставу жалбе оповргнут закључак првостепеног суда да је количина опојне дроге од 14,06 грама која је пронађена код окривљеног АА мања количина опојне дроге која је била намењена његовој личној употреби.

Апелациони суд у Београду је ове жалбене наводе оценио као неосноване. Наиме, према ставу овог суда правилно првостепени суд закључује да је одбрана окривљеног АА у којој је објаснио начин и динамику конзумирања опојне дроге кокаин, уверљива будући да није оповргнута другим изведеним доказима. Из налаза и мишљења судског вештака следи да је код окривљеног АА констатована злоупотреба опојне дроге која није створила зависност, а из овог доказа неспорно следи само то да окривљени није могао да користи дневно преко 10 грама, па како је код њега пронађена количина од 14,06 грама, то је и према ставу овог суда правилно првостепени суд утврдио да се у радњама окривљеног стичу сви како субјективни тако и објективни елементи једног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, јер је предметну опојну дрогу окривљени неовлашћено држао ради сопствене

конзумације, при чему је реч о објективно малој количини опојне дроге, због чега другачијим жалбеним наводима правилност и законитост није основано доведена у питање.

Првостепени суд је на предлог оптужбе извршио увиђај у покретне ствари УСБ-у на коме се налази садржај скинут са телефона окривљених, те је у образложењу пресуде на страни 9 и 10 наведен садржај порука које су у телефонима пронађене, међутим и према ставу овог суда, како је од стране информатичара суда и поред покушаја да се отворе гласовне поруке, утврђено да гласовних порука у телефону нема, при чему садржај комуникације у виду текстуалних порука (у којој се говори о нечем белом, зеленом, о полицији, о два “бупа”) свакако није доказао тезу оптужбе да је окривљени АА неовлашћено држао у великој количини опојну дрогу кокаин, а како окривљени није терећен оптужбом да је опојну дрогу држао ради даље продаје, то цитирани жалбени наводи представљају поновљене наводе тужилаштва из првостепеног поступка који су већ били предмет правилне оцене првостепеног суда, те су од стране Апелационог суда у Београду оцењени као неосновани.

У жалби браниоца окривљеног ББ, адвоката Небојше Перовића се указује да је тужилаштво суду након подизања оптужнице доставило УСБ на коме се налази одређени садржај који доказ није приложен уз оптужбу, а непознато је како и ко је сачинио садржај који се на УСБ налази. Указује се да је незаконитим поступањем тужилаштва повређен закон, а суд је био у обавези да одбаци доказ који је накнадно достављен и који није прибављен у складу са законом, будући да је одредбом члана 133 ЗКП прописано да увиђај над таквим доказом не чине намештеници у суду, већ судски вештак за област информационе технологије.

И овај жалбени навод је оцењен као без утицаја на другачију одлуку суда у предметној кривичноправној ствари будући да овај доказ, чија се законитост спори изјављеном жалбом браниоца окривљеног, није релевантан доказ у предметном кривичном поступку, односно из овог доказа није утврђена ниједна чињеница која би ишла на штету окривљеног, већ је напротив доказ који је предложен од стране тужилаштва првостепени суд ценио као доказ којима се наводи оптужнице не потврђују, односно као доказ који иде у прилог окривљеног, због чега цитираним жалбеним наводима правилност и законитост утврђеног чињеничног стања и примена закона од стране првостепеног суда није основано доведена у питање.

Испитујући пресуду у делу одлуке о казни, у ком делу се пресуда спори са једне стране жалбом јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Обреновцу, наводима о томе да је суд недовољно ценио друштвену опасност кривичног дела за које је оптужником терећен окривљени ББ, односно недовољно је цењена друштвена опасност окривљеног као учиниоца, његово понашање након извршеног кривичног дела, имајући у виду да је побегао са лица места и да је у кратком временском периоду поновио исто кривично дело за које му је претходном осудом изречена условна осуда, а што је резултирало благим кажњавањем, те са друге стране жалбеним наводима браниоца окривљеног ББ, адвоката Небојше Перовића о томе да је суд приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном био неправичан и неједнако је поступао према грађанима, односно окривљенима у овом кривичном поступку, јер је збуњујуће да је првоокривљеном за кога је доказано да је држао код

себе дрогу у знатно већој количини од другоокривљеног изречена далеко блажа казна, а нарочито имајући у виду све изведене доказе у првостепеном поступку и узимајући у обзир и отежавајуће и олакшавајуће околности. Чињеница је да је окривљени ББ раније осуђиван, али свакако је кривична санкција која је њему изречена престога, имајући у виду праксу судова у Републици Србији, те неспорну околност да је окривљени количину опојне дроге кокаин од 4,40 грама неовлашћено држао ради своје употребе, те му је и изречена мера лечења наркомана, сходно налазу и мишљењу судског вештака психијатра из ког следи да је код окривљеног ББ дијагностикована развијена болест зависности од опојне дроге кокаин, те да је у тренутку извршења кривичног дела био под дејством психоактивне супстанце, али је могао да схвати значај свог дела и контролише своје поступке.

Апелациони суд у Београду налази да су и ови жалбени наводи неосновани, будући да је према ставу овог суда приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном ББ првостепени суд правилно као олакшавајуће околности ценио младост окривљеног, околност да је окривљени битно признао извршење кривичног дела, а ранију осуду пресудом Основног суда у Обреновцу К.бр.323/22 од 06.12.2022. године правилно није ценио као отежавајућу околност, будући да је у конкретном случају донео правилну одлуку да је условну осуду из ове пресуде потребно опозвати, те окривљеном узети као утврђену казну затвора из те пресуде, односно казну затвора у трајању од 6 месеци. Наиме првостепени суд је правилно ценећи сродност учињених кривичних дела, побуде из којих су учињене, те кратак временски период у којима је окривљени ББ извршио два кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, окривљеном као што је речено правилно опозвао условну осуду, те узео као утврђену казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а затим је због учињеног кривичног дела окривљеном ББ правилно одмерио казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, ценећи све правилно утврђене олакшавајуће околности, као и друштвену опасност извршеног кривичног дела, те друштвену опасност окривљеног као учиниоца, настале последице, те понашање окривљеног након извршеног кривичног дела и степен његове кривице, те даљом применом одредбе члана 60 КЗ правилно окривљеног ББ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године у коју ће се урачунати време проведено у притвору.

Према ставу Апелационог суда у Београду, првостепени суд је правилно имајући у виду и налаз и мишљење судског вештака за окривљеног ББ из ког следи мишљење судског вештака да је окривљеном потребно изрећи меру безбедности обавезног лечења кокаинске зависности у одговарајућим здравственој установи, у складу са кривичном санкцијом, те понашање окривљеног након извршеног кривичног дела, односно чињеницу да из доказа у списима произлази да је побегао са лица места и од себе одбацио једну већу пвц кесу у којој је пронађен кокаин, правилно утврдио да је ефективна казна – јединствена затвора у трајању од 1 (једне) године у коју ће се урачунати време проведено у притвору, адекватна како тежини извршених кривичних дела, тако и личности окривљеног као извршиоца и да ће се њоме довољно утицати на окривљеног ББ да убудуће не врши оваква и слична кривична дела, а другачији жалбени наводи јавног тужиоца и браниоца окривљеног су оцењени као неосновани.

Одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА,

првостепени суд је правилно као олакшавајуће околности на страни окривљеног ценио његову младост, неосуђиваност, искрен осећај кајања, док отежавајућих околности није било, па је правилно закључио да ће се према окривљеном АА у конкретном случају постићи сврха изрицања кривичних санкција и сврха условне осуде самом претњом казном, због чега је правилно окривљеном изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 10 (десет) месеци са роком провере од 4 (четири) године.

Супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног, суд окривљеног ББ није ставио у неповољнији положај у односу на окривљеног АА, будући да је правилно ценећи околности из члана 47 став 2 КЗ окривљеном ББ правилно опозвао раније изречену условну осуду због кривичног дела које је исто као и оно за које је окривљени сада оглашен кривим, а затим је правилно окривљеног осудио на ефективну казну затвора, јер је она адекватна како личности окривљеног, тако и тежини кривичног дела које је извршио. Са друге стране окривљени АА је раније неосуђиван, и њему је, као и окривљеном ББ, након што је суд утврдио да је први пут изврши кривично дело у вези са злоупотребом наркотицима, суд правилно изрекао условну осуду којом је запретио казном, те одредио да иста неће бити извршена уколико окривљени у року проверавања од 4 (четири) године не изврши ново кривично дело.

Следом свега реченог Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 457 ЗКП.

Саветник
Јелена Каличанин Војновић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић